

Per Podberščak Tony

Samozna Meyllka 49 e.

Postno tek. račna. Gostje poročila san la posta.

Čuk na palci

izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavotti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberščak. — Cena oglasa: 1 milimeter visočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovsko reklam. Bančna obvestila, poslana, osmrtnice, jabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto II.

GORICA, dne 20. Januvarja 1923

št. 3.

Mesto Gorica - vas bodočnosti

ali rezultat velike ljubezni do našega mesta.

GORICA BODOČNOSTI.

(K naslovni sliki.)

Prav mnogo let je že preteklo, kar prišel je iz Rima glas, da zdaj je glavno mesto Videm. Gorica je postala vas.

Vsi vlaki grejo mimo mesta, v Gorici samo par minut stoji pa žvižga zopet dalje, prei ž. vo mesto je »kaput«.

Po trglh hlevi so zgraleni, meščan na kida stelje, gnoj, na oknih se suši perilo, gnojnica teče, da je toi.

Na Travniki spet raste trava, več sejnov in kupčice ni. Placuta je le gola pušča, na Koren spravljajo smeti.

Orožnikov se par po mestu spreha, krade ljubi čas, ah, saj tatovi še ukrasti nič nimajo zdaj več pri nas.

A vse drugače pa je v Vidmu, sezidali so krčem sto, vlpavska, briska, kraška vna se v polni meri tam dobo.

Po mestu se slovensko kolce, priduša in tožari vprek, kjer je v Gorici prenelabo, tam gre življenje brzil tek.

Krčmarji že vedo slovenski, »Želite? Pejte noter ga, ljudie!« Uče se tudi botegarje, a listi nanje vsi rohné.

Zdaj pravijo da noy minister na stoji se sédel in želi, odpraviti vso to nevarnost, ki Vidmu vsak dan boli preti.

Razsekali bo vso Furlanijo, na kosa dva in glej, tedaj, postala bo Gorica mesto, kot bilo je že nekeda.

Sicer se bere v starih spisih, da to se ne zgodi podred, ko zadnji »ščavo« v malho shranil bo srebrnikov trideset.

Kdor šteje, se pogosto ušteje, to bodi, saj to nič ne dé, ne de še to, da zdaj vse liše, po gnoju iz vasi smrdé.

Saj če smrdi pri glavi riba, na naj smrdi še nien ji rep, jo bode lahko zopet našel, pa naj si bo že gluh in sled.

Gorica, 20. januarja 1923.

Vsa naša politika se danes vrši v znamenju brezove metle ali v znamenju ricinovega olja. Eni pravijo, in ti so gotovo dobro informirani, da so danes izumili novo sredstvo in sicer pet čikov črne cigare, ki se imenuje »toskanu« ali kako že. Kdor požre teh pet čikov, pošlano baje ves neumen, kot tisti, ki si je to sredstvo za purgiranje uradniških želodcev izmislil. Tega sredstva pa danes še ne vporabljajo v politiki, ker baje ni dovolj čikov na razpolago. Zato ostane nemo raje pri ricinovem olju, ki ga baje izdelujejo iz skisanih možgan, teh je pa več nego dosti.

Iz vsega tega lahko razvidimo, da se ni treba čuditi, da je naše javno življenje že tako »spurgirano« in pametno. Ko je Mussolini obljubil Wilfanu vse najboljše glede slovenskih težav in je ta zaprl vrata za seboj, tedaj je Mussolini vzel ricinovega olja in obljube so v rimskih kanalih, kjer polzé počasi v morje pozubnosti.

Dalje je dobil ricinovega olja tudi slovenski jezik; iz šol ga hočejo »spurgirati«, dobila so ga županstva, dobili so ga javni uradi, dobilo ga je vse naše javno življenje. Povsod samo čiščenje. In kar je gorostasno najbolj, so dobili ricinovega olja tudi naši patrijotični Goričani, ki se sicer še dihati ne upajo, da ne bi jim kdo dejal, da so dihnil protitalijansko. Toda za Goričane so dobili zdravila; en sam Mussolinijev pogled, pa je spravil v red njih jezo, ki se je hkratu spremenila v največjo vdanost v Mussolinijevo voljo. Tako so si Videmci, ki so nas požrli in Goričani, ki smo se pustili požreti.

Za Slovence pa je zdravila težko najti. Prodirajoči pogledi in besede jih kar nič ne ganejo. Zato so pričeli izdelovati zanje posebne kroglice v obliki Judežev Iškarijotov, ki jih dajejo v majhnih dozah, zavite v vladne slovenske liste, a tudi te niso učinkujoče, ker že oia daleč smrdijo.

Iz tega razloga so prejeli v Rimu za sekiro in presekali deželo v več delov. Slovenec bo hodil v Videm in bo jedel polento in »pašto šuto« po raznih »tratorijah« ter se bo polahonil, če noče stradati. Če pa se zgodi, da se videmski gostilničarji in botegarji priuče slovensčini in ne narobe, bodo pa vse skupaj priklopili naravnost Rimu, da se enkrat za vselej izognejo slovenski nevarnosti, oblasti pa tudi ne bodo imele sitnosti z raznimi ustnimi pritožbami, uradnike bodo odpustili, država pa se bo iznebila deficita in uradnikov, ki jim nazadnje preostanejo le še čiki od črnih ... pardon! cigar.

MATLOV:

Z vso previdnostjo.

Humoreska.

Duet med dvema zakonskima. Na prejšnjem peronu kolodvora, pozneje vrtni restavraciji. Soproga je bila v Trzinu na letovišču, kjer se je sama med tujo gospodo in gospodiči prav imenoma zabavala. Soproga jo je čakal na peronu. Ko je izstopila jo je poljubil in vskliknil:

»Servus, angelj moj.«

Soproga: »Servus! No, kako dobi izgledaš! Pusti se videti. Ne, ti slabo izgledaš. Obrni se malo k luči. Da, ti do bro izgledaš! Zakaj izgledaš tako slabo?«

Soproga: »To pravi ves svet.«

Soproga: »Kaj je novega doma?« Soproga: »Nič angelj moj, absolutno nič. Sploh ni nikake novice. Cloveku da bi samega dolgega časa zaspa (zdeha.)«

Soproga: »No, potem se peljimo na ravnost domov!«

Soproga: (prestrašen.) »Ne, peljimo se najprej malo v restavracijo na vrh (Sedla sta v kočijo.)«

Soproga: »Kaj je novega doma?«

Soproga: »Kakor sem že rekel, ni popolnoma nič!«

Soproga: »Kafre, — imamo še?«

Soproga: »Kafre — tega ravno ne.«

Soproga: »Zakaj?«

Soproga (vzdihujoč.) »Mi jo namreč ne potrebujemo več.«

Soproga (ga prestrašeno pogleda.)

Soproga: »Ah, to je strašno! Moja so napravili malo škodo ... prav majhno škodo.«

Soproga: »Kaj so molji napravili?«

Soproga: »I kaj bi neki? Platno je požrli. Jaz jem telečje meso, molji jedo platneno meso. Stvar je tako malo škodljiva! Preprogo so požrli.«

Soproga: (se prekriža.) »Jezus, Marija, katero preprogo?«

Soproga: »No katero, tisto na tleh pred mojo pisalno mizo.«

Soproga: »Na tleh! Preproga!?«

Soproga: »Kako ali sem dejal preproga? Molji so namreč tudi mali perzijski tepih snedli ali požrli.«

Soproga: »Kateri perzijski?«

Soproga: »No, katerega bi neki požrli. Tistega, ki sem ti ga kupil za god.«

Soproga: »Za moj god si mi vendar kožuho sukno kupil.«

Soproga: »Tako ... no potem je tu ta »hin« ... sneden ... požrt. Od molje seveda!« (Velik odmor.)

Soproga: »Povej mi, vendar, kaj vsega molji niso snedli?«

Soproga: »Molji ... angelj moj, vse mogoče požrli. V juliju so bivali pri nas skoro vsi molji. Toda moramo jih prizanesti, ker so jako lepe in moderne serpentine v kanapé spredli.«

Soproga: »Naka, čuješ ti, kanapé tudi?«

Soproga: »I seveda, kanapé ne bi smeli snesti ... požreti? Za molje je tem času kanapé krhelj; po navadi ga izvolijo na jesen požreti. V marcu je pa to za njih hruška. No, nesreča ni ravno tako velika.«

JUNAK ŠE PO SMRTI.

Ko se je v Trstu vršil boj med fašisti in nasprotniki je bilo pet ranjenih in eden ubit. Nek tovariš je pripovedoval svojemu drugu:

»Zvezali so mu roke na hrbtu in nato so mu odrezali glavo; on pa je pograbil glavo ter jo odnesel na svoje stanovanje.«

»Kako to,« vpraša dobri tovariš, »saj praviš, da so mu zvezali roke?«

»Jo je zgrabil s zobmi!«

Soproga: (vničena.) »Ni slabo. Zapa ni Lizika pazila?«

Soprog: »Liziko sem poslal proč... i perila.«

Soproga (ga obupno in vprašujoče zuje.)

Soprog: »Veš, angelj moj, pri presejanju je celo opravo poneverila.«

Soproga: »Kaj pripoveduješ o preevanju? Saj jaz o tem nič ne vem, smo se izselili?«

Soprog: »Kaj... kako, ali ti nistemadal? Moram biti zelo raztresen! (Seje.) Haha! Kaj res nistem nič ome-«

Soproga: »Ne!«

Soprog: »Ej da, jaz sem začasno zaposlen... to letanje na kvesturo... sem enostavno pozabil. Hišni gospodar je stanarino novišal, s februar-nas sodnijsko ven meče... no, jaz jo pa kar takoj odkaril; mi stanuje sedaj popolnoma v novi hiši.«

Soproga (do skrajnosti prestrašena):

»In o vsem tem se meni niti sanjalo. Koliko je pač morala stati izselitev!«

Soprog: »I kaj, malenkost! Z dvema terjema mi je bilo ravno dovolj...«

Soproga: »Kaj, kaj čujem? Kaj po ti to?«

Soprog: »Ne ustraši se, angelj moj!«

»Nj je izbruhnil v spalni sobi. K sreči sem bil doma!«

Soproga: »K sreči... Kaj praviš ti?«

Soprog (si briše potno čelo): »Saj je vse zavarovano. Ne strahi se! Umiri se! Služkinja ni kriva in tudi mene ne. To so gotovo storili prokleti vložniki, da bi nas preslepili.«

Soproga: »Vlomilci...? tatovi...?«

Soprog: »I nu, da, tatovi so vendar o tu da vlomijo. Gorostasno! Saj se dar ne more nositi predikat *vlomilci* ne da bi kedaj v življenju kje ulopili! Naravno, da je nekdo ulomil; in meni, da je odnesel. Ono krasno črno posodo in tisto staro trabukotljo, kamor si ti tvoje perje od klobuščice shranjevala, angelj moj!«

Soproga: »Klobučje perje? O ti sladki moj! Vse moje juvele, okraske, zapestane, broške in dragocenosti sem shranila notri... O ti veliki Bog.«

Soprog: »Ubogi siromak! Gotovo se veselil cigar. Lahko si predstavljam, kako se je raztogotil, ko ni ugledal cigar, več dragocenosti.«

Soproga: »K sreči, da smo zavarovani proti vlomu.«

Soprog: »Da, da, ampak najsitnejše je vsem tem je, da sem spodil Liziko vno radi... Ona je namreč zavarovala police, ki sem jih zaupal... ukradla. Oh niso molji požrli.«

Soproga (v največji obupnosti.) Ta... tako... nič novega, prav nič... molji so pa žrli... vse...«

Soprog: »Pomiri se! Policija že de- je. In pri mizarju sem tudi bil. Novo hišstvo je naravnost krasno, močno... molji ga ne bodo... Kaj ti je? Zakaj ostajaš naenkrat tako blede. Hola, narkar... Ti žena... angelj moj, mendaendar ne boš radi moljov in Lizike pa- la v nezavest? Nafakar, led... mnogoim zamogel vse z večjo previdnostjo prevedati.«

Molitev na pokopališču ob priliki umrlih nad, kako je izgledala

od spredaj in od zadaj.

*Izgubili smo Gorico,
le pomislite krtivco,
srce krči se v boilesti;
vsi bojevniki ste zvesti,
prosimo, se zdaj vstanite,
in orožje zavahitate
za pravično, dobro stvar,
in varujte nas vsekdar!*

*Izgubili smo Gorjane,
poleg druge deželane,
kdo bo polnil nam mošničke,
kdo bo polnil nam mošnjičke,
vi ki spite, brz vstanite,
k nam nazaj jih prženite,
pollej vživajte pokój,
če ne za nas bo jej in joj!*

Nova maša v Ribnici.

Glasno, lpu zgonav so zapajl,
ku smo prvi u trig novo mašo imajl
Od ush strani dvil so bilja,
posjabnu fjarbčne ženja
Pa tu se use nič naj do zdaj,
poslušajte, kaj se neprav povaj!
Kar neankrat se douga vrsta s farouža,
gospudu ja u cjarku pomakala,
po cjast, k so jo bli lja toku netlacl,
de so jo ti le s težavo prekoracl.
Gspudja so jo poleg u zekrstijo odkuril,
de h se ranku še nekaj domajnil.
Povablenc pa, k so bajle puslee imajl,
so se zavol tja časti pred litar usjal.
On so žja pu ruznkranca odmoli,
prait ku so gspudja k maš pristopil.
Vsak s ja mislu, no maša ne bua dougu trpajla,
k bo prlu ne usacca najkaj dajla.
Pa tu sm napk mislu dozday;
poslušajte kaj se neprav povaj!
Tok dougu ja trpajla ta sv. maša,
de ja s zadhn močmi ne nargle use nepjau.
Pr maš so se novomašnika ze plašč držal,
ku so sm pa ke kramljajl.
Pr tm stapicaju so se zmatral toku,
de so muagl ti sajst, k naj drgač blu.
Ku su pa ankrat h sjab pršl,
so pet počas pred lotar odšl.
Orglnist se ja žja usga neveličou,
majhnu žiu ja še ne staučk tičou.
Se vjač rajvež ja pa tist biu,
k ja vs cajt majh podiu.
Tu ja blu ranku ze obcagat,
ka naj s beu moč ne pomagat.
Kašn ja mislu žja cjarku zepstt
pa naj tu spjat zol špot nale tu str.
Ne en vndr ima usaka rajč an konc
naj bua nova maša, al pa lonc.
Orglnist ja bli konca tok vesjau,
de ja s zadnu močmi ne nargle use nepjau.
Po maš je novomašnik ne prižncu pršu
in med ldi rokja zgou.
Ne tu je svet križ neprau.
in žjagn božji usm dajau.
Pred faroužain so žja s kočijam čakal,
de so se nobl u gosti peljal.
Ne dan novomašnika ja bla pa vajsct cajla
küharce ja ble ene smajhane od dejla.»

Kjalurea, k ja bla majhna pa okrugla,
ja uosila ne mize lutru, kar je muagla.
Ta pru je bli kumpjar u rižah,
k ja bli nepralen u trinajstih vižah.
Kumpjar ne zup, kumpjar opuahian,
kumpjar u kamašnjah, kumpjar poštnakah,
kumpjar pjačen, kumpjar u oblicah,
kumpjar otjanstan, kumpjar u šnitcah.
Neprav ne buam neštejvou, najm oprostitjo
ker se m slinc groznu žja edijo.
Druga rihta ja blu mlajku pa tuarte,
k ja blu sedinjare suarte.
Mlajku s pod krave, mlajku topljanu,
mlajku pinenu, mlajku zakoudranu,
mlajku kislju, mlajku zvrajtju,
in od kozja mlajku, jaku zgrajtju.
Bala rihta ja blu zjale pa rajpa,
k ja bla tistu lajtu zlu lajpa.
Tja ja blu ne štrpac, ka fine,
tok de jo tri paccijuane še Uršku Tine.
On ja pasjabnu frišno lubu,
naj čuda, de se ja u kuharce zelubu.
Zakaj ona je nepraula rajpo tok podmjeteno,
de jo naj blu trajba bajlt s smjateno.
Družba se ja dobru imajla,
ker ja zeta dajkla špajla štrhajla.
Kdr naj bli ankrat je ist 'ne več,
ja dja gospodar, po luš hodeč:
Po dobr jejd se dobru pija,
prnes ga špajla de se grla zelija.
Kdr naj bli ankrat ze ist 'ne več,
Pa tud krahla, kdr ga je tu.
Uš so pil in z andahtjo pajl,
štine so pa ranku ku kus imajl.
Sam sjastra novomašnika naj bla kontent,
ker ja bla zegvišana, ku bu minu advent,
de se s sosajdavm Blažam poroči,
in se ji bala narbala neredi.
Al zdaj ja vidla kulku ta poejdna košta
de naj gvišnu če se ji kdaj uahcet runa.
Ne ceu, ne meu naj djala,
ku so jo drjagal, češ kaj se boš tok držala,
tu najso pa ne k mjarck imajl, kok se drži,
so si mislu, de se le mošt in krahli toči.
Korajžn so bli bl in bl,
tanarhl pa k so se dopau rezšl.
Vajste najaj lučnoga ja nova maša,
kdr ne verjame, naj pa majane upraša

Pozor!

Dne 17. januarja se je od-
prla v Gorici Via Carducci
št. 7 (prej Gosposka ulica),
v na novo zidani hiši

„Goriške Ljudske Po-
sojilnice“, v bivših
znanih prostorih

„Krojaške zadru-
ge“ moderno
opremljena

bogato
založena
s slovenski-
mi, italijan-
skimi in drugimi

knjigami. Velika

zaloga papirja, pi-
sarniških in šolskih

potrebščin, razglednic,

črnih, elegantnih stekle-

nih in porcelanastih pred-

metov vseh vrst, tušov,

kompozicij itd. Zaloga tiskovin

za županske in cerkvene urade.

Sprejema naročila na modne in druge liste. Pred trgovino tramvajsko križišče.

Narodna Knjigarna

TAKO JE BILO

Avtonomijo so lovili,
so iz dežele jo podili,
ko je všla izpred oči,
pa v mesto Videm so prišli
nazaj ni več poti . . .

Ni res?

Ni res, da so bili Goričani ob priliki priklopitve Gorice v Vidmu poparjeni, pač pa je res, da so bili z mrzlo vodo popliti.

Ni res, da ni šel senator Bombig za sprevedom na pokopališče, pač pa je res, da je pisal videmskemu županu lepo pismo.

Ni res, da so bili fašisti nasprotni avtonomiji, pač pa je res, da na Mussolinijev ukaz niso bili nasprotni temu, da se Gorica priklopi Vidmu.

ČE NI KANALOV.

Neki nemški list se čudi, da se tako rado uporablja ricinovo olje kot bojno sredstvo, ko je celemu svetu znano, da je pri nas slaba kanalizacija. Nemški list ne ve, da smrad, ki ga povzroči ricinovo olje po svojih posledicah kar vtone v drugem smradu, ki je edino blago, ki ga je v obili meri na razpolago in bi ga bilo mogoče tudi izvažati kljub visoki valutni.

JEZA ME NE PODREZA.

Čuk na palci ugotavlja, da so nanj jezni vsi, ki so prizadeti na ta ali oni način, veseli pa so ga oni, ki so prizadejali temu ali onemu to ali ono. Kadar vidi kdo drugega na sramotnem kolu, se vedno smeje, sebe ne mara videti v takem položaju. So tudi kavke, ki so tako brezvestne, da delajo drugemu krivico. Taka lažnjivca bomo parkrat priobčili s celim imenom. Če pa kdo govori resnico, se ne bojimo. Resnica v oči bode. Tudi ne bomo na ljubo zaljubljenim nesrečnikom zatiskali oči, če nosijo dekleta kratka krilca, če se šemijo kot mačkare o pustu, če ljubikujejo s takimi južnimi brati, ki potem njih pisma tako dobro hranijo, da jih ima

Čuk na palci že celo zbirko, če fantje mečejo na cerkev ne samo poglede, ampak lešnike, če nekdo proda dušo za Judežev denar itd. Zamera gori, zamera doli. Če pa se je komu res zgodila krivica, saj jih še »resni« listi delajo vsak dan, naj v zame pero in črnilo in naj pametno pojasni zadevo dopisnika bo Čuk prijel za ušesa, ko se v zadevi informira še enkrat, je li bilo poročanje lučlobno in lažnjivo ali ne. Vsako žuganje iz tretjega nadstropja na cesto pa je smešno.

Čuk.

ALI JE RES TAKO?

I.

Vse orliške bindule
s tržaško štirko štirkanec.
Naj bo črednik ali ovčar
najde v Orleku mar.

II.

Kdor hoče v orliško vas hoditi
mora metko s seboj nositi.
Da pometa po podeli,
da se ne zgubi v smeteh.

RESNA ŽENITNA PONUDBA.

Star, ves polomljen, tri četrtine jetičen, svetovno znani pretepač, ves raztrgan in razcapan, surovega obnašanja in nešteto krat že kaznovan, si želi dobiti lepo, mlado in — bogato nevesto, katere naj bi bila neomadeževanega življenja, lepoga obnašanja in krotke narave, če-le mogoče iz kakšne plemenite rodbine. Ozira se le na resne ženitne ponudbe in s sliko, katero takoj po prejemu prodam in zapijem. Dekleta ali gospodične nad devetdeset let stare so izključene. Ponudbe je poslati na ravnateljstvo starih stricev v Postoini pod znanico Stara devica do pusta, nakar se vrši pepelnično sredo žrebanje, da se vidi, katere bo toliko srečna, da do-

bi moža, ker vse druge dobijo pepelnično sredo slannatega moža in na gnojni plohi na vrata.

RAZPIS SLUŽBE.

Razpisuje se v Postoini služba mestnega cestnega pometača. Služba je jako dobra: 4 lire na dan čez dan luč prosta ponoči tema, snega in burja v zimskem času na razpolago, stanovanje pod milim nebom v Mačkinih jamah. Ozira se le na resne ponudbe, zato naj reflektanti predložijo svoje domovnice, in državljanstvo iz Libije, spričevala da so absolvirali ljudsko šolo, napravili izpit z dobrim uspehom na gimnaziju in vseučilišču v Tripolisu in da so zadovoljni s hrano paštazito. Ponudbe sprejema ravnateljstvo mestnih siromakov do 30. februara 1923.

UBEŽNI PROTIAVTONOMIST.

Beži, beži, da čevelj iskre kreše,
poljuna pred obrazom vsa mu pleše,
ga straši strašen zmaj avtonomija,
vso pamet in možgane mu razbija.
Pa pribeži v neznan, tuje kraje,
zdaj rešen je, odsopje se, najraje
bi zopet krenil pol domov, a vraga,
naprej je pol, nazaj je ni do praga
domovja, kot prepud ziju to mesto,
v obupu meri daljno širno cesto,
razširi roke pada, pada, pada
a tu zavé se zdajci iznenada:
padel je na lasten smräd in gnoj,
kaj zdaj pomaga mu vse brcanje in boj?

VRHUNEC NAVDUŠENJA.

V dvorani je sviral, eden izmed onih virtuzov, o katerih pravi moj prijatelj, da predstavljajo s svojimi udarci govore, jok pretep in bogsigaveđi kaj vse.

Evo program: »Vojna s harmoničnim posnemanjem, nepričakovana fantazija«: pol ure je že, ko gromi glasovir, mrmra, vsklika in pošilja veterni puh glasov po dvorani. Neka gospa kar žari stoječ od navdušenja: — »Oh kako krasno!« evo korakanje oddelkev na mejo... evo dirkonjenice... evo gromenje topov... naskok na trdnjavo... zavzetje... telesni boj na ulici... evo ropanje...

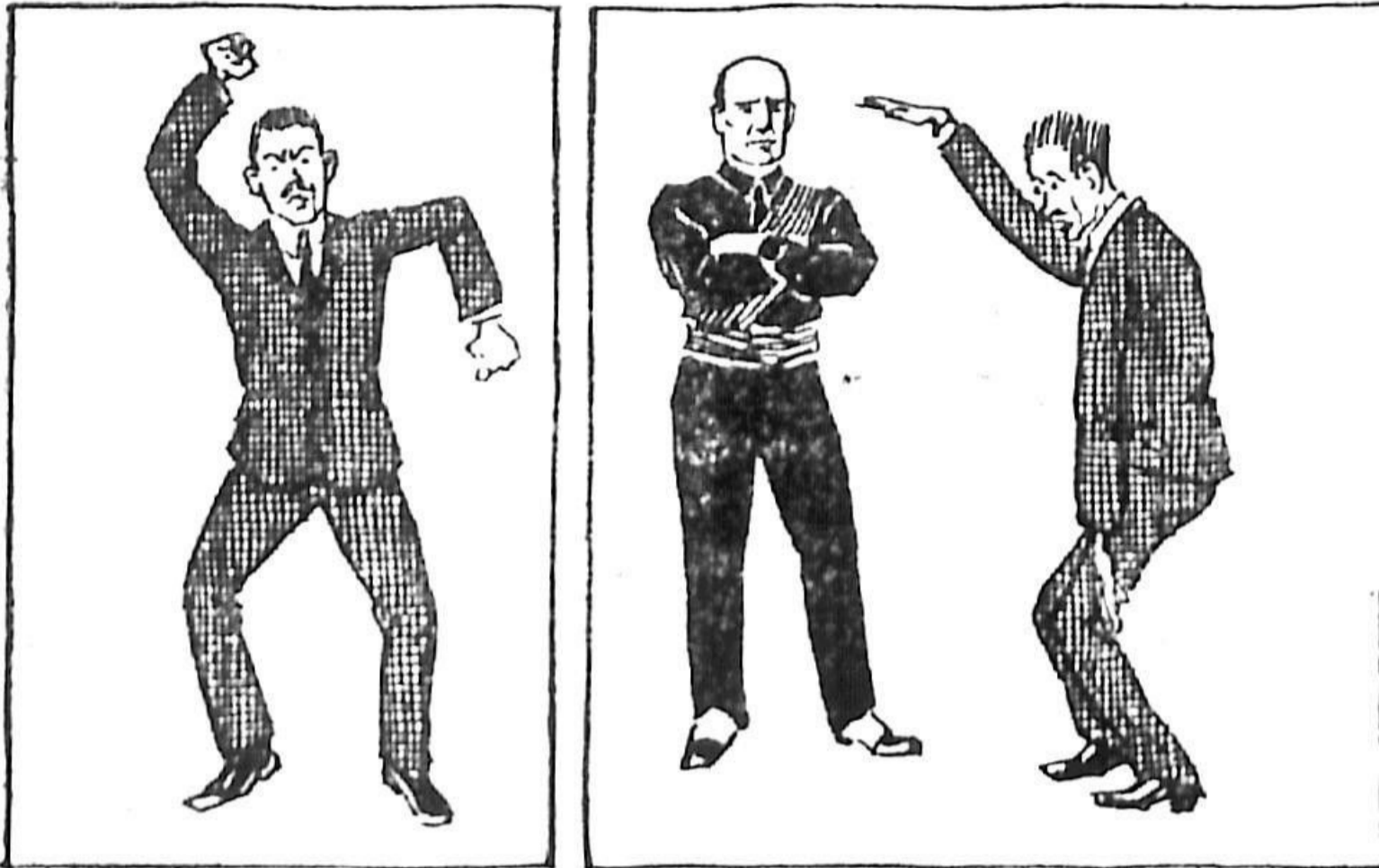
»Hvala Bogu« je vzdihnila bližnja gospa, »upamo vsaj, da bodo ugrabili tudi glasovir«.

ČITATELJEM »ČUKA«.

Tudi jaz kot humorist, ki se nikdar ne smeje, sem hotel v prvi letošnji številki vašim poslanim »packarij«, voščiti novo leto in šele sinoči sem opazil, da mi je kartelo moja soproga ukradla, ter vsled mizerije iskala iz nje številke za loterijo. Glasi se takole: »Če njeni čitatelji »Čuka!« Voščim in želim vam, da bi imeli vedno na razpolago: 15 maškeroč, 2 glavi, 6 perutnih angeljev, 28 brez, 7 žensk, 2 orla, 1 štokljo, 1 jezlina, 1 kozo, 122 črk, 65 števil, 1 okvir, 5 malih okvirjev, 7 medaljonov, 1 grb, 2 ščita, 2 stojala, 4 obraze, 3 kipe, 4 vedra z rožami, 2 kači, 1 povež pšenice, 1 rog obilnosti, 1 trizob, 2 kolesa, 1 dleto, 2 fouca, 1 bet, 1 lopato in nekaj trakov.»

Čitatelji, pa ne mislite, da se morda šalim. Ne, ne, jaz sem resen človek. Kar vzemite v roko en komad od 1000 lir, in vse to najdete tam!

Velikanski odpor nekaterih proli pridelitvi Gorlice k Vidmu je izgledal

tako in potem tako!

Nam se zgodila je krivica.
Na boj! in zmaga naj pravica!

Pardon! Saj kakor milost ukaže.
Resnico govori, če tudi ....

Lepo pisemce, ki ga je pisalo slovensko dekletce s Krasa laškemu orožniku:
Carissimo.

Adeso ti rispondo alla tua lettera e sono molto contentissima che ti sa fare così bene la scrittura slava.

Perche non mia scritto tanta tempo, tu mi scrivi che non ti ga tempo, e per ballare ti ga tempo, tu tuga sempre tempo ma non mi vuol schrivere io go pasato anche un buon Natale, ma nongo ballato tutto il giorno come tu io sono stata in Trieste il giorno di natale Caro mio Ciro io non posso ballare tutto il gorno dopo mi famale la gambe. Io sto bene come spero anche di te, ma spero anche che tu ti sono piu contento star in Albona comà in ..... perche io non te vedo se ti ga magari cvatro fidanzate tu non ti ga cuore come io che sono senca nisuno fidanzato ma se io sapevo che tu ti trovera un altra amorosa in Albona, dopo io non ti scrivo piu che cari che sono tui di buon Natale io non sapevo che sono così cari ma tui sono molto cari ma mii ancora piu ti sa, adesso ciudo cuesta mia lettera mizarere 25. e te salludo.

addi

mio belo cvando che non ti sono

N. N.

mi scuserai perche io sono molto cattiva e che ze così bruto scritto.

srčno te pozdravljam čez hribe in doline ma ni pri tebi le vedno moje srce sedaj je v ..... in tvoje je pa daleč od mene ali moje serce le misli vedno na tebe.

Z Bogom.

Tanzarella.

e te prego per presto risposta.

...

STANDRSKE KVANTE.

Ko sem prišel na ljubo svobodo — mislim namreč iz tiste »ščajpule«, v katero so me ptičarji vtaknili, sem zletel visoko v zrak. — Kam se spustiti in počiti — to je bila sedaj zame težka naloga. Aha! — Zastavica na Štandreškem »peču« ni bila namazana še z višcem — na to so ptičarji popolnoma pozabili. Vsedem se nanjo in poslušam pogovor dveh Štandrežkih bab, ki so ravno prišle po vodo.

Žeža: O adijo, Marjuta — kaj si pršla ponj uodu?

Marjuta: Ja — ja, Žeža. Kaj česte, zdj je že anajst ur — anu bi mohla skuhet kusilo. Spuotju sm uzala pr »Pokci« še aden kvrtin vina. Sej č' si ha sama ne ukupim, mi ha tudi dedec ne prnese.

Žeža: Imeš prou — imeš prou. Tudi jest č' si ha sama ne pošlen puonj kašen kvrtin, bi ha nikoli ne pila.

Marjuta: Ja — ja, Žeža — kaj česte, mi smo kašen bot še bolj potrebne kašne hote vina kukr naši diedci. Zadnji bot, kader sm bla uobrudenca mi je mouž ukupu šestanupediset litrou črnila-istrijskiga. Ma ta žleva je hodu sam u klet trkaj cajta, doker je biu prazn buč. Anu potle mi je reku, d' sm ga spila jest.

Žeža: Ben vidiš tebo je manku ukupu an buč istrijskiga. Jest su mu zadnji bot samo spomnla, nej mi ukupi — kaj misliš, mi je teu ubujt.

Marjuta: O-o-o usi preklanski lej — lej čuka na »p'či«. O mej Buoh, zdej nas uovadi use kar smo g'vorile.

Žeža: Lej — lej — zluodja sej je res — Homo, homo hitro.

Jaz sem se med tem časom spočil in odletel dalje.

PAMETEN ODGOVOR.

Ko je profesor razlagal fiziko, vpraša dijaka: »Kam bi šel zrak, če bi ga zemlja ne privlačevala?«

Dijak: »V „luft“.«

MODER OTROK.

Mati: »Moja Elza je res moder otrok. Vse mi prinese iz trgovine a ni se nikdar izgubila vinarja.«

Elza: »Ja, mama, toda trgovec je rekel, da ne posodi ničesar več, dokler ni poplačan star dolg!«

RESNICNO.

A: »Ali mi verjamete, da je svet ne hvaležen?«

B: »To vem najbolje jaz. Karkoli naredim, vse mi pohodijo z nogami!«

A: »Tako, kaj pa ste vi?«

B: »Črevljak.«

SREČA.

Mož: (ko vstopi pozno v noč, prišedši iz gostilne v spalno sobo). »No, da nes imam pa srečo: s sezuvalom v roki je zaspala.«

NE POMAGA NIČ.

Zena: »Ne pomaga nič, ako prepo veste mojemu možu kajenje gospod doktor: on stori vedno nasprotno od tega, kar mu ukazete!«

Zdravnik: »No, mu pa dovolim pet smodk na dan?«

Zena: »Tudi to nič ne pomaga, jih bo pa pokadil deset!«

LAKONICNO.

»Kako vam gre, predragi?« — »No, kako naj mi gre?!... zdaj tako, zdaj tako — navadno pa tako!« — »Tako, tako?... A vendar nič ne izgledate tako!«

SEVEDA.

A: »Ali še niste opazili, da je tako malo žensk, ki jecljajo?«

B: »Seveda, to je samoobsebi umevno, saj nimajo časa zato.«

NENAVADNI GLAS. (pri telefonu.)

»— Si ti tam, stara?«

»— Da, ljubi moj možiček!«

»— Ne, nisi ti, oprostite, pomotoma zvezano.«

PONOVITEV.

V kavarni se je Solkanec zagledal v nekega gospoda ter ga nagovoril:

»Vi mi pridete tako znanl naprej gospod. Ali niste vi oni, ki je imel pri Kromu z učiteljem K. predir?«

»— Morda.«

»Da, da, zdaj se popolnoma spominjam. Zatrjeval je, da ste lump, slepar, grobian in nato...«

(tujec skoči po konci). »Sem mu dal eno gorško po oslovski butici, kakor sedaj tvoji!«

Ribenčan Urban.

benčan šjemast jen ne künsten. Jen ke sm djan poprej »kajpek«, sm pa še ankret djan.

Puotlej mi je pa ta spaka kar kufer u neručja vrgla, pa zečjela nuotre njetat vse, kar je pod ruke pršlu. Klobase, špeh, šnops, ano čoule, klabuk, kamžuolo, lajbele jen kaj še na vaim. Pouhnu je blu, de se je kufer kunej zepv jen toku težak, de ga še uzdigent neism nuogu. Jen ta mlha je teila, de b'ga sabo uzjev ne paingof, če prou nej bin nuoj. Zdej sm ga pa jest zečju debjelu gliedat. Ampek nej neč nicalu. Kar prju me je ze vrat, u ri bronu pa skuz vrata porinu, de sm se še kumel ne nuogah uobdržou. Kufer mi je pa u lrbet porinu. Jest ga pa neism tu pobrat, ampek an druge iblajtar ga je. An žndar me je u paingof vrgu iblajtar pa spjet kufer u lrbet pa vrata ze mano zepv. O ti dočast sa kralejska, sm zežigou skuz noknu. Kaj rajs mislte, de je Ribenčan taka šjema, de buo ta pouhen kufer s sabo vlaču. Ja, kajpek, kar pod nusam se uobriše: buoste žje vidle, koku vas buo neritou. Pa ne družga najsm djan, zekaj jest sm bin žje ano drugo pogrintov, koker zamerej. Ribenčana pa žje ne buoste uenale: non vas pa buo, toku gvišnu, koker je bul u nebiesah.

Pa sm kar su ne ano kluou da čakou de buo paingof zepiskou da neprei šu. Med caitam, k smo se do pivega štaracijona pejlale, neism nuogu neč nerledet, ampak koker se je zečjela mašina ustavlet, sm precei uzjev kufer pa sm šu do muostouže blize vrat. Tam je blu duoste ldi, pa sm kar anne muože kufer ne nuge postavu. Uon me je pa glih toku debielu pogliedou, koker iblajtar. Ampek jest se nej sm t motet jen caita zebavat. Kar prju sm kufer pa sm ga me u lrbet porinu, koker ga je u Tarfise vame iblajtar. Na sm djan pa ti nuose s sabo kufer s tuo rčjo. Ribenčan nej toku neumen, koker mislte. Pa sm kar skuoču z uza, kufer muože piistu, paingofe sm figo počvazou da li nuogam neprei šu.

Resnični vremenski prerok za l. 1923

1. Ako l. dan meseca prosenca zmrzne, bo hladno in suho. Tudi bo revež na »novega leta« dan pil ravno tako mrzlo pijačo, kakor bogatin, akoravno je pijača različna. Ako je na dan sv. Neže, mrzlo, zebe vsakega, kdor ni v kožuhu ali pa na toplem.
2. Tisti, ki nima nikakega sadnega vrta, prilrani si meseca svečana trud s čiščenjem dreves; in kdor nima lanskega vina, ga mu ni treba pretakati. Ako imaš na dan »Sv. Petra sto« liro v žepu, nisi brez denarja.
3. Meseca sušeca bo umrlo mnogo tistih ljudi, ki ne morejo dalje živeti. Ako že dan sv. Jožefa breskve cveto, je znamenje, da se še niso posušile. Ako na sv. Gabrijela ne deži, gotovo je tisti dan lepo vreme.
4. Meseca malega travna bo dosti mokrote, posebno, ako bo pridno deževalo.

Ako na dan sv. Jurija srečaš pijanega človeka, ti je to znamenje, da je pil žganje, vino ali kaj takega.

Ako je zadnji dan tega meseca lep, ostane do konca meseca lepo.

5. Meseca majnika bo stalo vse lepo, ako ne bo narobe.

Ako slišiš na dan sv. Florijana v plat zvoná biti, veš za gotovo, da kje gori. Ako prvi dan tega meseca slišiš kuka vico že tretjič peti, slišal si jo gotovo poprej že dvakrat.

6. Ako na Vidovo močno dežuje, tedaj je mokro po tleh; tudi bo meseca rožnika že vse črezinčrez zeleno, in se bo v enem vročem dnevu tega meseca več posušilo, nego v jeseni v treh deževnih dneh.

Ako daš zadnji dan tega meseca na vse zgodaj beraču palanko, ima on 10 centezimov več, ti pa 10 cent manj.

7. Meseca malega srpana bo, ko se spravlja seno, toliko prahu, da se mušic, ki bodo sedele na senu, ne bo moglo videti.

Ako imaš pri hiši dve stari mački in ti prvi dan tega meseca zvalita vsaka petero mladih, imaš jih vseh skupaj 12.

Ako stopiš prvi petek tega meseca psu na rep, in ako ta zacvili, je to znamenje, da ga boli.

8. Mesec veliki srpan bo letos tako nesmiljeno vroč, da bo črni rak, če ga skuhaš, postal ves rdeč. V tem mesecu bo dala tudi najslabša krava več mleka, nego dobro pitan vol.

Ako na dan sv. Jerneja zakolješ purana, najdeš v njem, če mu razparaš trebuh - čreva.

9. Ako vidiš prvo nedeljo tega meseca iti svojega prijatelja ob šestih uri v cerkev, znaj, da še ni umrl.

Ako je od malega Šmarja do sv. Mihaela vsaki dan lepo in toplo, se ti ni treba bati, da obtičiš te dni na cesti v blatu.

Ako plačaš na dan sv. Mihaela davk, ni ti ga treba plačati drugi dan.

10. Ako imaš na dan sv. Frančiška v škrinji 200 L. in če ti jih po noči kdo vkrade 100, bo tat za 100 H. bogatejši, ti pa za toliko siromašnejši.

Ako je na dan sv. Uršule mlaj, znaj, da je bila 15 dni poprej polna luna. Ako je meseca vinotoka videti na trti mnogo grezdja, pomeni, da bo obilo vina.

11. Ako na dan vseh svetnikov močno sneži, je belo po tleh.

Ako na vernih duš dan huda burja brije, tisti dan gotovo ni tiho vreme.

Ako na dan sv. Martina zakolješ prešiča, ni ti ga treba pozneje.

12. Ako prve dni tega meseca pokladaš živini dobro in suho krmo, jo bo prav rada jela.

Ako zadnji dan tega meseca solnce sije, bo do konca leta lepo in toplo.

Ako je na četrti dan tega meseca nedelja, bo gotovo drugi dan pondeljek. V tem letu bo tudi vse žito, temu ki ga nima, predrago, onemni pu, ki ga ima, prenizke cene.

Ti sakralenjska rajč ti. Joimenes, joimenes ja; zlunkava rihenga je rajs tu. Vajste de, ldje bužžie, de sm se bin un dan, k'sm damu šu zgibu skuoraj do najruške grjence ne miem gurniem kraje ten puotlej mi nej družga kazatu, koker ne Tarfise ne ajzpon jet jen se spangofam damu pjelet. K' sm do štaracijona pršlu, je vse vpilu jen kričalu. Joizes, kulku fuška, de buhnevare. Sudatu, polcalu da glih tuolku. Kar u ano veliko kamro so nas gnale da kar do sile ruobo jen kufer z tuok pūlile jen mernobe uobračeli, koker rau-barjij u gnojzde. Jest pr mei kuše se najsm tuž ze nalešč nekamer oremekent, ampek kar so sm blize peči pa miernu žedu. Sej najsm bin jest ikriv, de sm se zgibu. Ano uro je najnde trajou ta dirindal, da je blu use praznu. Jest samu sm še tam uostou pa najsm tu nekamer jet. Sei me muorjo sami spjet ven pjelet, sm mislu, zekaj so me pa nuotre prchale. Pa po pravice vam povaim, de me je blu kar strah tam nuotr med tisto usako suorto šare uob usch kuoncu sveta nekradene. Jest najsm iemū neč sabo, zetu se naism bau ne žndariu ne iblajtariu, k' so noč zunej sm pa ke tejkale. Uokul mjene je blu da pouhnu kufru uodprteh jen zepreth, po tlejh vse rezmetamū mašin, mašine, pipcu, fouču, marejl, klabuku, pale, gvantaine, flaše, caine, uotartmeku, tebalka jen cegár usake silorte, škattle, čoule, špjeha jen mesa, klobas, slauhu želeizneh jen gumasteh jen buhnevječne vajde, kuolku druge take ruobe še, k' ne vajm koku se ti pravi. Jojhata, sm si jest mislu, koku bi blu bještru, če bi jest iemu toku veliko štaciūno, koker jo imajo tiste iblajtarij. Pa kumel sm toku rajton, k' je žie aden iblajtariu nuotre pršlu pa me je zečien debjelu gliedat. Jest sm pa kar pr gmalie sedu. Žraven mjene pa usa ta šara jen an prazen uodprt kufer. Iblajtar me je pa fortneprei zeion. I nu kruota, sm si mislu, ad si ti šjemast ad pa misleš, de sm jest. Le čakei, jest ti buom žje pokazou: če me buoš le kei cekterou, ti ne buom družga uodgovuru koker kaj pek. Pa se je rais tu kruotešče h mjeni przibalu pa dialu če tle nuotre čakam ne paingof. »Kajpek«, sm djan. No pa kar po bjeri tuotie cape pa bejže, mi je djan. Le kajpek, sm djan. Al je tuoi ta kufer jen tje rči, k' so tle ne nokule. Zdej pa rais najsm vajdu, kaj bi rjeku. Ampek če ne me rječem, puotlej buo pa rajs mislu, de je Ri-

Vino bo v tem letu najboljšo ono, ki bo brez vode.

V tem letu bo tudi papir videti cvet je, kot sadje; tudi bo v tem letu mat s katero jabelko črveno, in gram bo delal večji hrup kakor pa blisk.

R. K.

Dopisi.

VELIKE ŽABLJE.

Pri nas imamo tovarno za izdelovanje in razpečavanje babjih čenč in fabriki ranje anonimnih pisem. Firma je za sedaj še strogo tajna. Nima koncesije in ne plača dohodninskega davka. Zakaj ne? Zato, ker ima država že itak na poštnih znamkah dovolj dohodka od tovarne. Četudi je tovarna tajna, jo je Čuk na palci vseeno izvoljal. Same lepe punce so v nji

»Kratka so krila,
in lepa frizura,
toda v glavi norosti
so mesto modrosti«.

LOKI.

Večkrat se sliši, da zdihuje kak človek, ki mu ne gre vse kakor do ledi: Na robe svet. In to se vidi posebno pri nas v Lokah. Da bi me ne tako zeblo, bi kmalu mislil, da so pri nas šele črešnje ocvetele. To pa zato, ker vidim naše gospodične v belih nogovih, naše visokošolce pa, kakor jim pravijo, z belimi klobuki. Ne vem kako bo pa hodila ta gospoda oblečena poleti: in izključeno, da ne bodo nosili naši fanti poletni kosmate kape in bele kravate. Kako naj bodo oblečene naše »frajle«, pa naj odloči cenieni »Čuk na palci«. (»Frajle« naj pa zlezejo v mehove ali v žaklje, da bo vsaj kaj spremembe v modi. »Čuk«.)

IZ AJDOVŠČINE.

Dragi Čuk na palci! Zadnjič si nam nekaj omenil o nekih čudnih sanjah naših in sosednih šturskih trgovcev, to je, da sanjajo o nekem enotnem delu. Praviš, da jih upaš ti zbuditi iz tega lepega sna. Ali si ti škodoželjen! Ali ni škoda buditi jih, vprašam te, ko se tako dobro počutijo sanjajoč? Ali pa morda misliš, da bodo potem čujoči svoje sanje spremenili v dejanje? No, če to misliš, se pa zelo motiš. Naši trgovci in enotno delo!? Ha, ha! — O, pardon! Pač, v nečem so si edini: v medsebojni zavisti, v (ne) sebičnosti, v »delu« za »splošni« blagor svojih sorojakov in sploh celega našega »presrečnega« vsega v izobilju imajočega naroda. (Pri tem so, seveda častne izjeme izvzete.) Če temu ne verjameš, pa počukaj — e, pokukaj nekoliko v njihove za »javni blagor« urejene delavnice, ali zvečer v javna zborovališča s kvartinčki, trešeti, mavšelni, ali kaj jaz vem, kako se vse to imenuje, ali pa pojdi ob nedeljah v — hotel, pa boš sodil o njihovem enotnem delu. In vsega tega nisi vedel?! — Ja, si pač čuk, kaj hočemo!

OD NEKOD.

»Čuk« je zvedel, da se je njegov so-trudnik na B. em ponesrečil, razbil si je namreč svoj presvetli nos, zato ga je prišel te dni obiskavat. Nazaj grede se je ustavil tudi v B. Tam je videl in slišal

razne stvari, ki jih ne more zamolčati.

V B. imajo sedaj nov zvonik in nove zvonove. Sedaj je prašanje, kako spraviti zvonove v zvonik. Posebna »komisija za povzdigo zvonov« proučuje ta problem. Baj se za to ustanovi poseben tehničen urad, ki bo celo leto imel dovolj posla samo s tem. — Nove vrste bolezen se je ta pust začela v B. širiti, zove se »ženititis«. Zlasti napada stare vdovce. Nekdo se bo baje moral obriti radi te bolezni. »Čuk« je v B. hotel oddati brzojavko. Pa se mu je odsvetovalo, češ, da imajo tu tak aparat, da pride prej navadno pismo v Gorico, nego brzojav. Baj se, da je poštar zaprosil za mlado telegrafistinja, a direkcija mu hoče poslati neko staro, on pa stare neče in zato ostane raje sam. Še neko posebnost je Čuk opazil na pošti. V uradu je velik kup drv. Povedalo se mu je, da je tu vse ceneje nego drugje, drva pa so takorekoč zastonj. Zato jih pošiljajo v druge kraje kar po pošti. — Pri Špuntarju se je Čuk spoznal s starim St. Letta je ves divji na fašiste, ker so vpegljali to novost, da se ob nedeljah ne sme prodajati žganje. Iz same jeze bo postal abstinent. Isti dan so imeli lovci pri Špuntarju svojo sejo. Pri tej seji je nekdo na dolgo in široko poročal, da je streljal na zajca, ga seveda falil in zajec se je zatekel na Zev vrt, kjer ga je ta s palco ubil. »Čuk« se spor poravnal tako: Zajec ni ne od enega ne drugega, ampak naj pripade tistemu lovcu, ki je letos največ zajcev — falil. Stvar je končala tako, da je zajec ostal »Čuku«, ker ga potem nobeden ni hotel imeti. — »Čuka« so peljali pogledat tudi v »Čitalnico«, kjer se pripravljajo za mednarodni šahovski turnir, ki se bo letos vršil v B. Vse sedaj samo šahira, staro in mlado, krila in hlače. Celo pek A. se je začel učiti šah. In ker vedno misli nanj, se je zadnjič enkrat zmotil in naredil take kifelce, ki so bili po velikosti bolj podobni šahovskim figuram nego kifelcem. — »Čuk« je bil tako srečen, da je videl celo g. župana, ki ga sicer ni nikdar doma. — Še neko posebnost je ugotovil »Čuk« v B. namreč, razsvetljava po ulicah. Ker občina nima nobenega spoznanja, so pa krčmarji iz usmiljenja do svojih gostov začeli obešati pred krčmami svetilke, da vidijo ljudje, kje lahko »cepnejo noter«. Bilo je to že skrajno potrebno, kajti po zimi se vendar ne more zahtevati od plešoglavcev, da bi v mrazu hodili okrog gologlavi in opravljali službo lune.

NABREŽINA.

Čujte in strmite! Tukajšnje »pupke« so sklenile dati tale razglas v javnost: Mi, po milosti božji nabrežinske punce, a po volji naših starišev, gospodične, na povečujemo vsemu od 19 do 24 letnemu moškemu življu neizprosno vojno. Sovražnosti so se začele že 6. t. m. ponoči. V toliko na znanje vsemu nabrežinskemu občinstvu, naj pusti v bodoče razgrajče v miru in da se ne pritožuje več radi izpuljenih »vrzot«. Bodo že prišli v roke pravici!!

Dano »na placu pri štirni« od zavoda za povečanje »floč«.

Od zanesljive strani smo izvedeli še, da so sklenile te — pupke — na svoji

»tajni« seji, od vseh frajl je manjkalo le par »babjih mlinčkov«, posluževati se teh vojnih sredstev:

1. Za slučaj ofenzive s strani fantov se zabarikadira vse — »portone«.

Zatre naj se jih po »Škofovem« načinu z dne 6. t. m.

2. Postavi se za isti slučaj na vsaki hišne duri slamnatega »vahtarja«.

3. Bodo se mesto bomb uporabljale »vrzote«! Pred zaključkom se je poslal odsotnim članicam tega zavoda, reveč bolehalo že dolgo časa na »mašinci za floče«, pozdrav po brezžičnem brzojavu.

Kako se bodo razvijali dogodki na bojišču, bo poročal v »Čuku na palci«

Klub »Angozingolo«

TRIKRAT POVEDANO!

Mož se je v gostilni zakasnil tako, da je precej pozno prišel domov.

Zena se je prebudila in zaspano vprašala: »Koliko je ura?«

— »O, blizu ene mora biti.«

Medtem bije stenska ura tri. »O saj vem, da je ena,« se oglasi mož, in ni treba da trikrat poveš.«

NA SODNIJI.

B.: »Gospod sodnik, posodil sem A dežnik in on mi ga je polomil. Zato zahtevam odškodnino.«

A.: »Gospod sodnik, vse ni nič res. prvič mi sploh ni posodil dežnika; drugič je bil dežnik že raztrgan in tretjič je bil dežnik cel, ko sem mu ga vrnil. Na te tri točke lahko prisežem.«

BANKA Z INOZEMSKIMI DEVI-ZAMI.

Pred nedolгим časom sem videl na zidu pribit plakat sledeče vsebine:

Banka za Decembersko Beračijo.
Dekliška družba. — L 6.000.000 — popolnoma plačana.

Zdržuje sedež in ravnateljstvo v Licenzi. Izdeluje vse bančne generacije, borza itd. Kupčuje tudi z inozemskimi devicami.

Kakor je razvidno kupčuje torej ta banka z inozemskimi devicami. Opozarjamo oblast na zgoraj omenjeni plakat, naj si ga ogleda, če ga ni že dež izpral in naj stori primerne korake.

PRI URARJU.

Zena možu: Ti, glej, da kupiš dobro uro. Če je draga, nič ne de, samo, da je dobra.

Mož ženi: Prav deš, stara, saj nisem imel s teboj še niti ene dobre ure.

NAŠI MALČKI.

Pepček: »Mama zjutraj sem videl enega psa samo s tremi nogami.«

»Uboga žival. Gotovo se ti je zelo smilila kaj ne?«

Pepček je razmišljal na dolgo in točno vprašal:

»Mama, se ti jaz smilim ker imam samo dve nogi?«

V šoli je učitelj vprašal:

»Kdo izmed vas mi ve povedati ime živali, ki je popolnoma brez zob?«

Svetlinov Jaka triumfalno:

»Moj nono!«

Služba pa taka...

Vlak je imel že nad deset minut zamude. Strojna piščalka je piskala v enomer, da je vse osobje na postaji skupaj sklicala. Kaj se je zgodilo? Na progi blizu tunela je ležal ogromen zaboj in strojevodja je zahteval, da se ga odstrani. Vse se je spogledovalo, strmelo in komentiralo, a ganil se ni nihče. In kdo bi šel? Hm, zaboj na tiru in pred tunelom... težavna stvar to. Ta zaboj ne spada več v področje postaje. Kdo prevzame odgovornost? Nekdo je videl pozno zvečer, da so se črne sence pomikale ob zidovih tunela. Prisegal je, da so bili fašisti. A nekdo drugi se je zaklinjal, da je videl po noči na tem mestu komuniste. Vsi navzoči pa so si bili edini, da je v zaboju peklenško orodje, ki ima namen pogubiti njih in ves vlak. Bombe, petarde, dinamit in kdo ve kaj še vse, so dejali, da je v zaboju. Po dolgem komentarju, se je vendar zadelo delavcem skladišča, da mora zaboj vseeno s proge. A oni sami ne smejo in si ne upajo. Poklicali so skladiščnika, a tatudi ni smel in si ni upal sam naše prevzeti odgovornosti. Telefoniral je o tej prikazni vodju skladišča. A tudi on ni smel in si ni upal sam kaj takega ukreniti. Toda on je bil mož reda in pravilnosti in takoj je napisal »raport«, potem ga je dal prepisati na pisalnem stroju in z vsemi predpisi poslal postajenačelniku. Piščal pa je vriskala, da je bilo joj in zamude je bilo čimdalje več. Postajenačelnik je pozval skupaj svoje uradno osobje in otvoril sejo. Govorilo in ugibalo se je mnogo in na dolgo, kaj je storiti. Prišli so do zaključka, da postajenačelnik ne more nič ukreniti. Pač pa je vse soglašalo, da tudi napravi »raport« na ravnateljstvo. In zopet je po vseh predpisih »vandal« raport na ravnateljstvo. Ravnateljstvo je poročalo, da ne more samo nič ukreniti, marveč, da je odposlalo postajenačelnikov raport na inšpektorat. Inšpektorat je vzela na znanje, ter odposlal svojega višjega uradnika na kvesturo, da tam stvar najznanj. Strojvodja pa je preklinjal in vlekel za piščal, da je držalo utrgal. Kvestura pa je telefoničnim putem obvestila, da to ni njena zadeva, ampak spada v politično področje, ter da je vsled tega treba javiti komisarijatu. Tedaj vnovič na komisarijat. Tu je bil vendar odgovor pozitiven, toda mora se počakati naslednjega dne, da se sestavi v to svrhu posebno komisijo po paragrafu tem in onem, člena tega in onega, izdanega leta iščiga itd. Vlak pa je čakal s potniki še vedno na svojem mestu. Končno sta se ojunčila dva mestna fakina, se požvižgala na vse predpise in paragrafe, ter odkorakala po progi. No tedaj pa se je vdrla cela procesija za njima. Delavci, zavirači, skladiščniki, vodje in kapoti, uradniki, telegrafist, adjunkti in sama njegova svetlost postajenačelnik. Čmernih obrazov in tiho so korakali proti usodnemu mestu. Srce se jim je krčilo in pesti v žepih so se stegnile. Še par korakov in smo na mestu. To! kaj se je pa zgodilo na enkrat. Burja je vnovič zapihala in pognala zopet naprej veliko rujavo — škatljo iz kartona. Piščalka je zavriskala in vlak je zdrčal dalje.

Pismo od vojakov.

Dragi »Čuko šul baštone«!
Po dolgem času se zopet oglašamo mi avtomobilisti iz Turina. Saj se ne bodeš jezil dragi »Čuko« če te zopet motimo s par vrsticami, vemo da si usmiljenega srca, in da imaš posebno potrpljenje z nami »sovdati«. Veseli smo, da se za nas tako zanimajo »Infanteristi« v Florenci. Pa čemu ne, saj vemo da vedno hrepenijo po avtomobilih, posebno kadar delajo lup-ki, lup-ki.

Nine, o katerem smo zadnjč poročali, kako mu gre v slast »pašta šuta«, jo danes niti ne pogleda več, kaj pa šele drug.

Pred par dnevi so nas cepili na prsa, misleč, da nam s tem povečajo apetit do »pašte«.

Pa veš kaj, »Čuko«, povedati moramo, da smo postali izborni »šoferja« in »motoristi«. Če kdo včasih kam zadene, ali kaj polomi, nič ne str. Poseben mojster v tej stroki je naš Lojze. Srečen je lahko, ker ga Milan spremlja, drugače bi večkrat ostal na cesti, in posledica bi bila, da bi prišedši v kusarno dobil eno fajn »konšenjo«.

Iznenadila nas je vest, priobčena v zadnji številki »Čukaa«, da je Janez Godčev iz Merč ustrelil medveda na Planini. Zato ga prosimo ob zaključku pisma, naj nam pošlje malo medvedje masli, da bomo z njo mazali naše automobile.

Pozdrave vsem rojakom pošljajo avtomobilisti.

PESEM O KOLUDROVICI.

Stoji, stoji Koludrovca,
je ona, glih na Krasi,
če Čuk kaj dobro plesat zna,
naj pride v pustnem časi.

Stoji, stoji Koludrovca,
prelepo kraško mesto,
če šteješ duše še od srajc,
jih je en tavžent dvesto.

Stoji, stoji Koludrovca
tri ure gor pri Trsti,
so hiše vse raztrešene,
le ena je že v vrsti.

Stoji, stoji Koludrovca
in stala bo, juhej.
Če Čuk kaj več povedat zna,
naj zloži pa naprej.

Teta iz Boljunca.

Sobota, dne 3. februarja

v dvorani

TRGOVSKEGA DOMA

KONCERT

v maskah

Kaj je novega?

Pravijo, da je »Čuk na palci« vkupil v »Narodni knjigarni« v Gorici v Gosposki ulici št. 7, kjer je bila pred vojsko trgovina »Krojaške zadruga«, cel vagon slovenskih knjig. S knjigami je zadovoljen. Zato kliče Čuk vsem izobraževalnim in bralnim društvom: V novo »Narodno knjigarno« po slovenske, knjigle Izbera velika in bogata!

Pravijo, da bo maškerada v Trgovskem domu tako imenitna, da se bodo vsi od nje zelo težko ločili do jutra... Je tudi verjetno. —

Pravijo, da če se Lah s Slovenko oženi, je ta danes veletrovec, jutri samo trgovec, pojutrišnjem pomaga samo stricu, četrti dan je za kozjega mešetarja, peti dan že gre po svetu nože brusit, šesti dan že išče dežnike za popravilo, sedmi dan pa prav pošteno lačen s svojo boljšo polovico na kakem cestnem kantonu počiva. Zatorej dekleta, le korajžno, sedaj je čas.

Pravijo, da je zagrozil Milan v pismu nekemu dekletu takole: »Dušica! Ako se v treh dneh ne sprizaniš z menoj bom povedal vsem tvojim prijateljem tvojo pravo starost.

Pravijo, da so mirenski jagri, Romano, Peter in šijor Giovanni di Manzan oddali oni dan pet šusov na eno ubogo sovo, ki pa je ostala živa.

Pravijo, da je »Čuk na palci« prejel iz Čepovana prav lepo zahvalo za zdravila in toplo priporočilno pismo. Bajje je epidemija že ponehala.

Pravijo, oziroma pravim jaz, Čuk na palci tja v Razdrto, da se na zažuganih 48 ur požvižgam in če se ena taka groznja ponovi, bom priobčil celo ime, česar do sedaj nisem storil. Enako orožje z enakim!

Pravijo, da bi čadrska dekleta tudi onkrat rade okusile ričinovo olje, da bi bolje prebavljale »pašto šuto«, ki jim jo dajejo fantje z juga.

Pravijo, da si misli poštar iz Brinja glavo nasaditi na drugi »štile« toda za sedaj ni še čas določen, kedaj bo ta preobrat. Tega pa šmihevke ne verjamejo, da bi se to res zgodilo, ker ga že dobro poznajo.

Pravijo, da je B. iz Štandreža hotel sam zaklati svinjo, s pomočjo njegove žene. Ko je že zabodel svinjo, mu je ta ušla z nožem v grlu. Ženi pa, ki je svinjo držala za rep, je rep ostal v roki.

Pravijo, da se je v Gorici odprla nova knjigarna in papirnica, ki si je naredila ime »Narodna knjigarna«, in se nahaja v Gosposki ulici št. 7, v novi hiši »Goriške ljudske posojilnice«. Pravijo, da ima krasno urejene prostore, veliko izbera slovenskih knjig, vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Pravijo, da so cene zelo ugodne.

Pravijo v Kobaridu, da je plesoči predsednik plesočega komiteja bil izvoljen pri volitvi na fašistovskem plesu »enoglasno« za plesnega kralja. Dobil je en glas.

Pravijo, da so zajci v okolici Kobarida zelo žalostni, ker je konec lova; g. Nerogoju nameravajo podeliti »absolutorium« in »signum laudis«.

Pravijo, da je pust kmalu pri kraju, a Jugov Nac iz Rutov nima še neveste. Nasprotno nima še tisoč deklet ženinov. Zato si skušajo pomagati s prirejevanjem plesov. Uboga zrcala, bodo ta pust trpela. Koliko oči se bo vanje upiralo in se vpraševalo: »Sem lepa?« Ej, »Čuk na palci« pozna take tičke! Koštrunova glava, svilene nogavice, krilo do kolen, prsi napol razgaljene (četudi pooblane) — vse to je — cicibe. Ubogi tiči, ki se ujamejo na take »biščade«.

Pravijo, da se pevke in pevci »Glasbene matice« v Gorici zelo zanimajo za petje. Jasen dokaz je že to, da se vsi točo in polno (po številu 3) udeležujejo vaj.

Pravijo, da se Solkanci bojijo požara, ker je njih glavni pridelek »Slama«.

Pravijo, da misli dita Solkanskih »Abstinentov« prirediti v kratkem »Krokarski večer«, h kateremu bodo povabjeni samo oni, kateri resno mislijo pristopiti k temu prekornemu društvu in da bodo z vso vnemo delovali in razširjali to prekrasno idejo. »Čuk na palci« se že sedaj priporoča za povabilo, ker v slučaju, da bi mu vabila ne poslali, pripravi nepovabljen.

Pravijo, da se bo ta pust na Modrejcah poročila samo Marička Grivarička, ker ni nobena druga znala prati črnih srajc in štikati mrtvaških glav. Ivanček je Modrejčanom že parkrat ponoči pripeljal pokazati svoje poročne priče s kolmi. Vsi so se od samega veselja tresli in Bzajl je reku: »Hudnik tešnih snubačev pa še ne, de b' nam s kalmi punte pisal.«

Pravijo, da je prišel novi Judež Iškarijot v L. Stari je bil prodal za 30 srebrnikov samo eno osebo. Novi je pa prodal ogromno oseb v žrtev za srebrnjakov 360.

Pravijo, da g.čne iz svetoivanskega Brega so se tako zaljubile v pesem Žižolette, da so na viljo ob 3½ zjutraj od plesa z mešanim zborom peli domov in pred njimi jim je konkuriral špeh-orkester.

Pravijo, da odkar Bregarce v šali »Diani plešejo, da so postale izvrstne plesalke, tako, da vsi govorijo o njih spretnosti.

Pravijo, da so naberačili sezanski podrepniki, pod pokojno Avstrijo »štifelbikspatrijotje«, na novo leto poldrugi groš za »Lega nazionale«; »Municipio di Sesana« je dodal še pol groša.

Pravijo, da imajo v Kanomljah tako slabo cesto, da so jo morali ob straneh ograditi, da blato z nje ne leze.

Pravijo, da so Podmelčani prosili Vrhovce, naj popravijo klanec, da bodo mogli fantje hoditi v vas.

Pravijo, da so kapitalisti v Gorenji Tribuški nameravali ustanoviti elektrarno. Ker ima voda preveč padca, je vse načrte odnesla.

Pravijo, da so bile na dan Sv. Treh Kraljev v Hudajužni razpisane »medalje« za tiste, ki imajo pri tepežu trde butice. Prvo darilo in odlikovanje je prejel nek fant iz zakojških hribov.

Pravijo, da so se na novega leta dan možakarji v Stržišču med seboj stepli. Zlomili so en dežnik, a ne v rokah, ampak na glavi. Hujšega ni bilo.

Pravijo Ravničani, da je »Čuk na palci« že daleč naokrog vse obletel, a vendar se že do sedaj na ravniško lipo ni vsedel, čeravno ima tam svoje staro davno — a lepo stanovanje. Zeleti bi Lilo, da bi si »Čuk« to stanovanje ogledal in bi ob tej priliki tudi nam znal marsikaj lepega in zanimivega sporočiti.

Pravijo, da so nekateri elementi sklenili na Idrijsko realno vpeljati tu zistem, da bo med dijaki in profesorji »španska stena«.

Pravijo, da bo hrušovski načelnik požarne brambe na predlog Musolinija povišan nadnačelnikom z ozirom na njegovo izvanredno bistroumnost.

Pravijo, da se večina hrenovskega odbora zato protivi zgradbi vodovoda Strane Postojna, da ne bi Hruševci z njihovim rezervarjem izkoristili vode na račun Strancev in Ubelcev za zopetno obnovo mlekarne in si napravili električne razsvetljave.

Pravijo, da postane Veliko Ubeljsko glavno mesto Beračije, ker imajo dobre diplomate.

Pravijo, da je zadnja številka »Čuka« zanimala Povirce, Gorenjce, Merčance in Zerce tako, da je marsiktera gospodinja pozabila pri tem osoliti in obeiliti kosilo. Nekferim se je prismojil ječmen, drugim je na ognjišču skipelo mleko. Nobena ni vprašala po sanjski knjigi, ampak po »Čuku na palci«.

Pravijo, da je prišel v Solkan ukaz, da se morajo razobesiti svetilke nad gostilniška vrata zato, da se lahko ženijo pred vrati pri svetlem gostilniške deklet z orožniki in drugimi takšnimi gospodi.

Pravijo, da bodo solkanske šivilje pobrale šila in kopita da pojdejo v Pariz.

Pravijo, da se bo vršil občni zbor »Izobraževalnega društva v Kronbergu« dne 32. 15. t. l. Vsi člani so vabljeni, da se tega sestanka točno udeleže.

Pravijo, da so Tomajski gostilničarji že toliko avanzirali, da imajo pred gostilnami obešene take svetilke, da se pri njih prelestno-temnem svitu zelo lahko najde igla ako jo ima dotični, ki jo išče že v roki.

Pravijo v Grgarju, da bo nosil največji hotel na Lokvah po nasvetu laških skilauferejev napis: Albergo alla polenta di Udine.

DOBRA TOLAZBA.

»Hvala Bogu, lahko gledam nazaj veselijem na svoje brezmadežno življenje... še celo ravnatelj prisilne delavnice mi je dal krasno odpustnico!«

NAJBOLJSE ZNAMENJE.

Če je postal kak pisatelj po svojih delih bogat, je to najboljšje znamenje, da ni bil Slovenec.

VSE ZASTONJ.

Ječar: »No, Hribar, ali ste zopet že tu?«

Kuznjenc: »To ni moja krivda, gospod ječar, saj sem tajil do zadnjega.«

IZGOVOR.

Sodnik: »Dobili so vas, ko ste imeli roko v žepu te priče.«

Obtoženec: »Da, saj je bilo pa tudi mraz, da že zlepa ne takega.«

SAMO DVE.

Profesor (naravoslovja): »Tu vidite torej izreden komad črepinje neke gorile. Take črepinje sta v mestu le dve. Eno ima muzej, drugo pa jaz.«

Kaplan je pred večernicami poučeval otroke o verski vedi. Evo enega bolj zakrnjenega od drugega:

»Povej mi Jožko, kdaj je naš gospod Jezus Krisus umrl?«

Jožek v zadregi z napol odprtimi ustmi: »Moj Bog! Jaz nisem niti doslej znal, da je bil — bolan!«

ZET IN TAŠČA.

Na božični večer se je podal gosp. Trpin s svojo ženo in njeno materjo. — k je po navadi vedno trpinčila svojega zeta k svojim prijateljem na božičnico. Ko se vračal ter hotel vstopiti v kočijo je stopil nek pijanec taščič na novo krilo. Taščič se je razgrela in pričela hručiti pijanca. Trpin pa se je obrnil ter jo bistveno oklofotal.

Nato so pritekli kr. stražniki ter vsa skupaj peljali k komisarju.

»Kako to,« vpraša funkcionar, »da niste posredovali gosp. Trpin?«

Trpin kazoč na pijanca s prijateljskim inigljajem:

»Čemu? Ta gospod je bil dovolj močan, in ni imel potrebe od mene!«

SPRIDENA TOVARIŠIJA.

Sodnik obtožencu: »Vidite kam vas pripelje spridena tovarišija! Še niti 21 let nimate, a imate že 12 kazni prestani!«

Obtoženec: (začudeno) »Slaba tovarišija! Saj sem živel takorekoč, do sedaj vedno le med vami.«

VOJAŠKA.

Celjan se umiva pri vodnjaku in se ne meni za one, ki čakajo.

Napolitanec: Orko, glej, kako si nas vse zmočil!

Čeljan: Kaj, vruga vpiješ? Saj sem sebe še bolj zmočil, pa se ne jezim!

Ročni Kažipot

v »Narodni Tiskarni« v Gorici. Denar treba naprej vplačati.

po slovenskem Goriško-Gradisčanskem in njemu podruženih okrajih, obsegajoč 340 strani je izšel.

Cena 1. 7.—, po pošti 50 cent. več. Naroča se

Pravijo Čepovanci, da se na Lokvah prav pridno pripravljajo na največji raznik v letu, ki bo letos 13. februarja.

Pravijo, da se Čuk na palci hodi žetih Marički Poskoči. Pa je samo grdo brekovanje, kajti Čuk ima že svojo ovo.

Pravijo, da bodo na Ubeljskem ta ust »ploh vlekli«. Vsi fantje so se vpijali v »Bratovščino sv. Alojzija« in obljubili vedno devištvo. Kako bodo držali bljubo, bo pa prihodnjič povedal »Čuk na palci«, ki bo kontroliral njih dejanja.

Pravijo, da Pušnarji mislijo radi tega prinesiti šolo na Pušno, da bi od vojne pokvarjene otroke k pameti spravili.

Pravijo, da v kobariškem predmestju Stambulu se je Konsul sprl v Pašo. Paša je takoj javil visoki porti, naj se mu da takoj potne listine za Tokio, z 20 turskim kolkom (ker Alach je velik). Iz Tokio ga najbrže pošljejo v Lausano na konferenco k Moheliniju, ki bo z njim konferiral radi vojne škode. — Ker Konsulat v Stambulu je bil močno poškodovan, zdaj seveda popravljen, mu n. pr. Čuk svetuje, da bi šel s Zepelinom, ker ima predolgo suknjo in je pripravljen ga tudi spremljati, je Paša tudi njemu obljubil pasirschein (pasapork).

Pravijo, da se je na Silvestrovo organizist na Serpenici tako razburil, da je hotel skočiti na vsak način še isti večer iz cerkvenega stolpa. Povod temu je dala njegova vroča ljubezen, katera se mu ni hotela izpolniti. Proti jutru je prišel revček k sebi.

Pravijo, da na Serpenici skale pokazajo in sicer samo pod Pelemengovo gostilno. Ljudem se dozdeva, da je najbrže pod hišo rezervar.

Pravijo, da so Serpeniške frajle pobegnile od kraja v Trst, najbrže ker se jim tam nudi lepša prilika v ljubezni. Tržaški fantje imajo vročo kri, dočim so Serpeničani vsi zmrznili. Bog jim daj srečo in veselje. Saj tako nimajo drugega veselja.

Pravijo, da je iz Kneže v Podmelec tako izborno popravljen cesta, da je samo do kolen blata.

Pravijo, da vlada v podmelški fari, odkar so odšli dijaki, po noči grobna tišina in da so zjutraj vse lestve na svojem mestu.

Pravijo, da se primorski študentje v Ljubljani bojijo, da bi jim spomladi začel poganjati fižol — mesto »muštac«, vsled preobilnega zavžitja tega božjega kranjskega daru.

Pravijo, da je odbor bralnega društva na Šentviški Gori odlikoval večino članov z redom »Brezove metle«.

Pravijo, da Podmelčani skoraj vsak teden dvakrat sejejo (namreč v čitalnici). Pa žalibog, da pade seme skoro vedno na nerodovitna tla.

Pravijo, da je vagon v katerem se peljejo podmelški zvonovi priprežen brcovlaku, ki pelje vojno odškodnino.

Pravijo, da v Podgori nameravajo sezidati na drugem prostoru v vasi cerkev. — V ta namen se je sestavil poseben odbor, da preštudira, na kakšen način bi se dalo prenesti brez nobenih stroškov še stoječi zvonik, zidovje in 3 oltarje. Stuhali so sledeče: Gospod Tuoni naj na

račun »robote« po ameriškem zistemu odpelje na »bureli« zvonik. Gospod Pepo naj z »rukzakom« odnese stoječe zidovje in gospod Štiefa pa naj spravi v žep one 3 oltarje.

Pravijo, da je v Tolminu ob času zadnjega misijona neka mlada gospodična (z veliko kučmo na glavi) po večerni pridigi vrgla v cerkvi pedardo, ki je povzročila silni pok. Ker se je pa atentarka takoj po končani eksploziji spustila v divji beg, se še do danes ni moglo dognati, na katerega je bil ta nečuvni atentat naperjen. Čuk na palci beleži ta nezaslžani dogodek med svojo suhoparno dnevno kroniko in sicer v vrsto inseratov firme »Perdaks« z opombo — na gotovih krajih ali prostorih.

Pravijo, da so Sečanski strci nesli slavnatega moža dvema dekletoma, da bi jih le-ta varoval pred Lahii. To je karabinerje tako razdražilo, da so cele tri dni strce lovili, a niso nobenega mogli najti.

Pravijo, da je komunistično društvo na Žagi tako opešalo, da jih je vseh skupaj komaj le za pol drugega komunista.

Pravijo, da je bil Šmona z Žage zelo hud nad Perencem, ker mu je le-ta naredil premajhno »aržete« na hlačah.

Pravijo v Šturjah in v Ajdovščini, da so imeli v Šturijah na novega leta dan popoldne v prostorih J. Šapla krasno za-

bavo, ki je bila nekak pregled izobraževalnega dela v preteklem letu v Šturijah in Ajdovščini. 1.) v dvorani krasno prepevanje okrog 50 članov broječega mešanega zbora iz Šturij in »Ajdovskega kvarteta«; 2.) na dvorišču nastop izbranih ajdovskih športistov-balincarjev; 3.) v sobi nastop združenih ajdovskih mavsšlarjev, trešetarjev, tarokistov itd. Lepo je bilo, pravijo. Mi pa, Mi Čuk pravimo: le tako naprej, da hodemo čez leto dni znali presoditi, kdo je bolj napredoval, ali Šturci ali Ajdovci!

Pravijo, da so nekatera rubijska dekleta pod nadzorstvom mirenskih karabinerjev. Ne vemo, kaj so zagrešila....

Pravijo, da je v Trenti Franjošek coci zelo zadovoljen, da je živino-zdravnik, in da ga je »Čuk« seznanil z vsemi Beneškimi občinami in triglavsko dolino. In pravi, ko bi znal, — kdo ga je v »Čuka« djal, — tega bi oklofutal.

Pravijo, da v Bukovici napreduje črna srajca. Ker ni fantov, se sprejemajo tudi dekleta. Štiri so že zraven.

Pravijo, da Vipolžke krasotice ne mislijo več na ženitev, posebno od tedaj ne, ko se je Pepi iz Prvačine — večkrat prikazal v fraku in cilindru med nje. — V znak tega naše sožalje! Čuk požuri se, Ti ne bode žal!

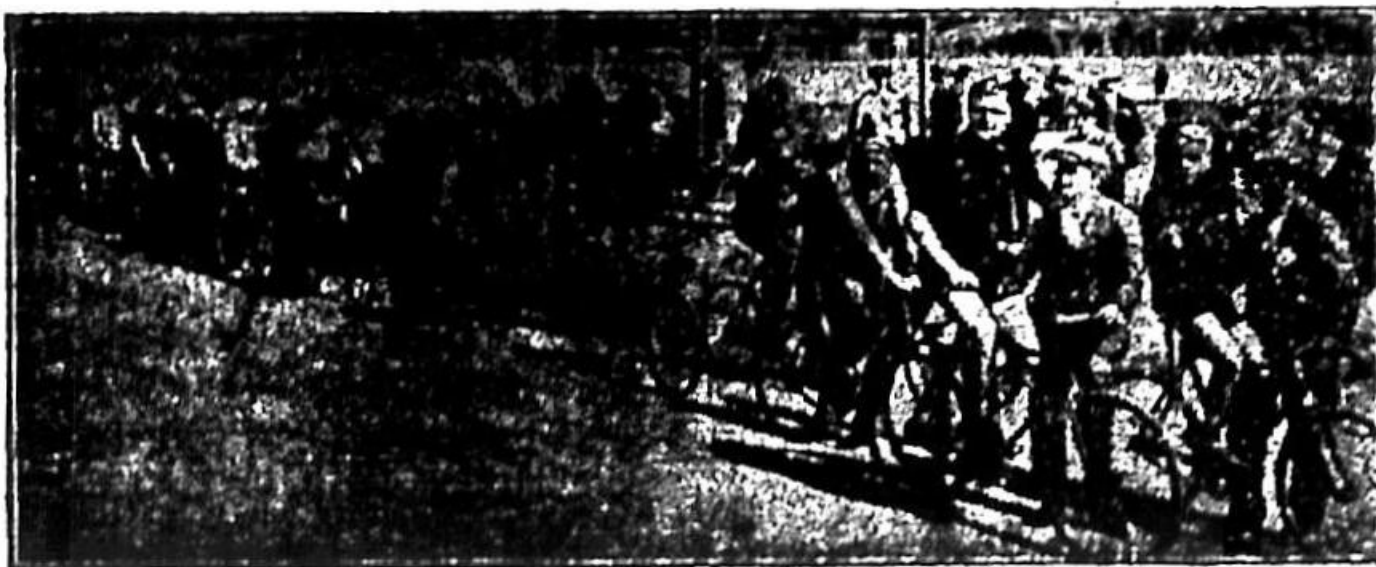
Pravijo, da se lonjarska dekleta kosajo med seboj, katera ima najlepšo »frazuro«.

Zakaj na vozu čuk s kolesom?
Čemu si lbeč nov „meštir“?
Preveč je menda hlač potrgal
in bunk prenesel.... Ni hudir!
Na Stolnem Trgu **ČUK ELIJA**
mašino krasno mu proda,
in čukč poti se, reže, šiva,
cel božji dan vrli, drdra...
Presrečni čuk veselja vsika,
okrogel trebuh je dobil,
saj mu mašnica lire nosi,
mošnjiček se mu je zredil...
Tatovi n-č ga ne skrbijo?
In roparji, prav nič? Zares?
Kako? za pasom — gromala strela! —
nabasan nosi samokres....
Presrečni čukč, saj Piazza Savour
pri Zlahti vsega se dobi....
Kolo, mašine, samokrese,
ELIJA ČUK ti prikrbi!

GORICA - Piazza Savour
(Stolni Trg) št. 9 na levo ....
Kupujte dvokolesa, šivalne
stroje, puške in samokrese
edino pri tvrdki

ELIJA ČUK, ki jamči za solidnost blaga.
Cene konkurenčne.

RAZPRODAJALCE »ČUKA«

poziva uprava, da točno vsaki mesec pošljejo izkupiček in neprodane liste. Če kateri razprodajalec vidi, da mu veliko listov ostane neprodanih, naj to takoj sporoči upravi, da mu dostavi manjše število »Čukov«, da se tako izognemo škodi. Če pa vidi, da mu listi zmanjkujejo, naj piše dopisnico, v kateri naznači, koliko izvodov »Čuka« želi imeti. Ob enem naznanja uprava »Čuka«, da je druga številka popolnoma pošla. Naročnikom, ki so tekom tega tedna poslali naročnino, ne moremo torej postreči z drugo številko.

Pravijo, da so lonjski fantje izbirni za vaška dekleta, ker nimajo mreže na glavi. Morda bi se jih »Čuk na palci« usmili.

Pravijo, da skoro zadonc katmarsi lari novi zvonovi Samo, kdo bo zvonil te zvonove?

Pravijo, da bo klub »Pika« na svojem prihodnjem občnem zboru stavljen med prve »pika« razmesarjene Julijske krajin. To vam ima Talente!

Pravijo, da na Dolu v Bizjaski vasi, gospodične cele noči tangajo z mladenci z juga. Čuk jih je videl.

Pravijo, da fantje pri 69 pp. zato ne naročijo Gor. Straže celoletno, ker bi jim poslali tudi »Gor. Pratikos«. Te pa ne potrebujejo, ker se dnevi razločujejo po pašti. Kadar dobijo pašto opoldan, je četrtek. Po četrtku je zopet dva večera pašta, in drugi dan je zopet nedelja. Po nedelji je zopet tri večere pašta, in drugi dan je zopet četrtek.

Pravijo, da so bili Cerkljani strašno hudi na »Čuka«, ker jim je tako zasolil o znanih klobasah. V protest da so ga potem prebirali pri vsaki hiši in se mu smejali.

Pravijo, da so sezidali v Cerknem nov parlament, seje so vsak dan, obravnavajo se samo! važne zadeve. — O električni luči se je konstatiralo, da zdaj tudi lahko čitaš pri nji, če prižgeš zraven svečo.

Pravijo, da se dekleta na Straži zelo bojijo »Čuka«. Da se mu ne zamerijo, bi rade, da on sam določi, ali naj bo lepša ona, ki igra za Almiro, ali ona za Zalo. (Opomba »Čuka«: Prihrčim spotjo in določim, ko si ogledam nov parlament).

Pravijo, da je pri igri Zakrižem vsem dekletom Pavel najbolj vgajal, čeprav je bil za hlapca. Dekla se ga je branila le radi lepšega.

SVOJI K SVOJIM!

Vodopivec Andrej

trgovec z manufakturnim blagom z lastno žensko krojačnico

V DORNBERGU št. 144

se uljudno priporoča cenj. domačinom in okoličanom za obilen obisk, zagotavlja točno in solidno postrežbo po zmernih cenah. Blagb prvovrstno in trpežno. Ženske obleke se izgotavljajo natančno po meri in najnovejših modah.

Josip Kerševani

mehanič in puškar

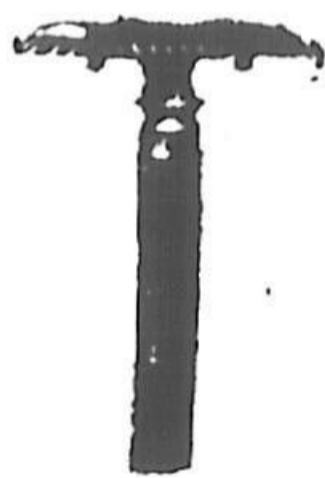
v Gorici, Stolni trg 9, desno.

Zaloga raznih šivalnih in kmetijskih strojev, dvokoles, pušk in samokresov, ter vseh posameznih delov, spadajočih v mehanično in puškarsko stroko. Strokovni, brezplačen pouk v umetnem vezanju in krpanju.

Lastna delavnica in popravilnica, Stolni trg 5,

Ponikle in lakiranje v vsaki barvi.

Priporočam vsakemu Original Mundlos šivalno stroje, ker so najbolj zanesljivi, za to jamčim 15 let.

IVAN TEMIL

GORICA - Via Carducci št. 6

(zraven drogerije Mazzoli)

BRUSAR IN NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci specialisti za omenjena dela kakor tudi za popraviljanje vseh operacijskih predmetov.

Zaloga toaletnih predmetov

Brusi brivne in žepne nože, škarje in knjigoveške ter vse druge nože in rezila.

Za čas ko šnje dospejo najbolj pristni in garantirani kamni-oste bergamske za brušenje kos. Delavnica na električno gonilno sile z bogato zalogo predmetov, kakor nožev, škarij, brivnih nožev, najelegantnejših žepnih nožev, sploh vseh rezil.

ZA IZVRŠENA DELA JAMČI.